

BINNENLAND

OUD-LECTOR MEJUFFROUW J. G. SCHUIRINGA 50 JAAR TANDARTS

Op 27 juni j.l. was het een halve eeuw geleden dat mejuffrouw SCHUIRINGA de titel van tandarts verwierf. Zij was een der (drie) eersten wie direct na het in werking treden van de wetwijziging van 1913 de nieuw ingevoerde titel werd toegekend; degenen die vóór de datum ervan tot de uitoefening der tandheelkunst waren toegelaten, bleef deze onthouden.

Na eerst enige jaren als assistent werkzaam te zijn geweest bij de prothetische afdeling, werd zij na het aftreden van de lector DE VRIES gedurende twee jaren tijdelijk met de leiding van deze afdeling belast om in 1920 tot lector te worden benoemd. De openbare les, waarmede zij haar functie aanvaardde, was gewijd aan „enkele belangrijke factoren uit de ontwikkelingsgeschiedenis der prothetische tandheelkunde”.

De bescheiden plaats die in de jaren voor de oorlog het tandheelkundig onderwijs in het universitaire bestel innam, zomede de toen gangbare zuinigheid met openbare middelen, waren oorzaak dat de voor de opleiding toegekende bedragen weinig financiële armslag gedoogden. Mejuffrouw SCHUIRINGA ging daaronder dermate gebukt dat, zelfs bij feestelijke herdenkingen de opleiding betreffende, zij meende aan haar wrevel en gevoel van achterstelling uiting te moeten geven. Van de in de jongste jaren gegroeide vrijgevigheid voor onderwijsdoeleinden heeft zij slechts in bescheiden mate kunnen profiteren.

Naast haar onderwijstaak in engere zin ging haar bijzondere belangstelling uit naar de toepassing der chirurgische prothetiek. De resultaten die zij verkreeg deden een toeloop ontstaan van daarvoor in aanmerking komende patiënten uit het gehele land. De daarbij en daardoor verkregen ervaring en vindingrijkheid heeft zij vastgelegd in een veelzijdige verzameling van modellen en illustratieve documenten, waardoor zij ook bij vakgenoten buiten ons land een reputatie verwierf. In een reeks wetenschappelijke artikelen heeft zij haar kennis en inzichten op dit speciale gebied neergelegd, het laatst in 1950 toen zij de nadruk legde op het belang van het behoud van biologische reserves bij patiënten die met chirurgische protheses moeten worden geholpen. Onder die reserves dan te verstaan het bewaren van zoveel mogelijk als basis te gebruiken mondweefsels, teneinde de toch reeds ongunstige situatie niet nog meer met negatieve factoren te bezwaren. Extractie moet in dit verband tot het uiterste worden vermeden om consecutieve resorptie en overbelasting van het restgebit te voorkómen. Het restauratieve karakter van de behandeling vereist zoveel ervaring en inzicht dat experimenteren op dit specialistische terrein door hierin niet bedreven practici ongeoorloofd moet worden geacht.

Over de aldus door haar bij tal van congenitale, traumatische, postoperatieve en door oorlogsverminking ontstane afwijkingen verkregen resultaten, heeft zij ook in het buitenland (Brussel, Knokke, Parijs) voordrachten gehouden en gepubliceerd.

Aan haar vaderlandslievende houding werden tijdens de bezettingsjaren in het milieu van het tandheelkundig instituut zware eisen gesteld waaraan zij alleszins wist te beantwoorden. Het had dan ook tot gevolg dat na de bevrijding – in afwachting van een definitieve regeling – mejuffrouw SCHUIRINGA met het waarnemend directeurschap werd belast. Het scheppen van orde in de chaotische toeloop van studenten, die voor een deel hun gestaakte opleiding kwamen voortzetten, aangevuld door een stroom

nieuwe gegadigden, heeft ze met grote energie en persoonlijke inspanning tot stand weten te brengen. De regering gaf aan haar waardering daarvoor uiting door de benoeming van mejuffrouw SCHUIRINGA tot Officier in de orde van Oranje Nassau.

In 1948 beperkte zij haar didactische taak tot het onderdeel dat haar reeds genoemde liefde had: de chirurgische prothetiek, dewelke zij heeft voortgezet tot het bereiken van de leeftijdsgrens, die voor haar afscheid van het onderwijs betekende.

Zij kan echter voldoening putten uit het feit dat haar levenswerk op de door haar gelegde grondslagen wordt voortgezet, zij het dan in vormen die door de huidige beschikking over nieuwe materialen en toepassingen een nog betere uitvoering mogelijk maken dan met de middelen waarmee zij haar doel wist te bereiken.

Ter gelegenheid van haar 40-jarig jubileum werd door bijdragen van collega's en dankbare patiënten een fonds gesticht om daaruit wetenschappelijk onderzoek op het gebied der chirurgische prothetiek te steunen. Door dit fonds is haar naam ook voor de toekomst bewaard.

Mede door deze erkenning van haar blijvende verdiensten voor de tandheelkunde heeft mejuffrouw SCHUIRINGA alle reden om met trots op haar voor velen zo zegenrijk gebleken werkzaamheid terug te zien.

P. H. BUISMAN

Op 22 juni herdacht G. A. H. EIBRINK JANSEN te 's-Gravenhage de dag dat hij voor 40 jaar het tandartsdiploma verwierf.

KLINISCHE AVOND TE GRONINGEN

Op de klinische avond te Groningen op 7 juni 1963 werden de volgende voordrachten gehouden:

1. A. K. PANDERS: Pigmentaties van het mondslijmvlies.
  2. Prof. K. G. BILSTRA: De positie van de onderkaak bij orthodontische afwijkingen.
  3. Prof. J. G. DE BOER: „Selected cases” in de endodontie.
- Daarna volgde een „quiz” met als onderwerp: Interpretatie van intra-orale röntgenfoto's.

BUITENLAND

ENGELAND.

Aan de secretaris-generaal van de Fédération Dentaire Internationale G. H. LEATHERMAN te Londen is ter gelegenheid van de 100e verjaardag van de Dental School of the Temple University op 1 mei 1963 de graad van Honorary Doctor of Science verleend. Dr. MILLARD E. GLADFELTER trad als promotor op.

BELGIË.

Het Belgisch Tijdschrift voor Tandheelkunde (*Revue Belge de Stomatologie*), opgericht in 1903, bestaat thans 60 jaar.

De titel is gewijzigd in *Acta Stomatologica Belgica*. Het eerste fraai uitgevoerde feestnummer is verschenen en bevat een aantal belangwekkende bijdragen.

VAN DE REDACTIE

EEN AANTAL VERZOEKEN AAN INZENDERS VAN KOPIJ

1. Men beschrijfe slechts één zijde van het papier, late een *brede marge* aan de linker-